

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. září 2023 odvolání obžalovaného **Y. F., Ph.D.**, narozeného xxx, státní příslušník Ukrajiny, xxx xxx xxx, v České republice bytem xxx, xxx, k doručení xxx, xxx, podaném proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 10. července 2023, sp. zn. 3 T 50/2023 a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 2 alinea 1, odst. 3 písm. a), b), c) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že dne 4. srpna 2022 v čase 21:20 hodin, tedy obratem poté, co byl jeho bankovní účet číslo xxx, který u bankovního domu AirBank a.s. založil teprve dne 29. června 2022 a do té doby jej nijak nevyužíval, kreditován celkem 6 platbami po částkách 29.450 Kč, 50.000 Kč, 50.001 Kč, 40.000 Kč, 60.000 Kč a 70.000 Kč, tedy celkem 299.451 Kč, poukázanými z bankovního účtu číslo xxx, vedeného na jméno H. V., což si ověřil skrze své mobilní bankovníctví, provedl prostřednictvím bankomatu identifikačního kódu xxx v ulici xxx, xxx hotovostní výběr částky 120.000 Kč, jež se ihned poté blíže nezjištěným způsobem dostala do dispozice dvou neztotožněných a jemu blíže neznámých osob, které jej k uvedenému bankomatu doprovázely a jím provedenému zadání PIN kódu byly osobně přítomny,

takto jednal poté, co se dne 3. srpna 2022 dotazoval osoby vystupující na sociální síti xxx pod jménem „J.“ na podrobnosti ohledně možnosti přivýdělku fakticky spočívajícího v inkasování podvodně vylákané platby z cizího bankovního účtu, a ve svém mobilním bankovníctví následně k pokynu této osoby dočasně navýšil limit hotovostních výběrů z částky 200.000 Kč na částku 300.000 Kč, tedy jednal s vědomím, že jeho bankovní účet bude kreditován platbami z bankovního účtu třetí osoby, na níž nemá žádné vazby, a navzdory tomu, že k jejich inkasování nemá žádný právní důvod, čímž výrazně ztíží dohledání a vrácení jemu poukázaných plateb oprávněnému vlastníkově,

přičemž H. V., narozená xxx, bytem xxx, xxx, z jejíhož účtu uvedené platby inkasoval, se stala obětí trestných činů spočívajících v tom, že neznámý pachatel se dne 4. srpna 2022 naboural do jejího internetového bankovníctví zřízeného k bankovnímu účtu číslo xxx, kde jejím jménem zažádal o úvěry po částkách 427.000 Kč a 255.000 Kč, a poté, co byly tyto částky na její účet vyplaceny, zadal příkazy k úhradě mimo jiné ve prospěch uvedeného bankovního účtu obžalovaného v souhrnné částce 299.451 Kč, což je předmětem trestního řízení zahájeného dne 5. srpna 2022 policejním orgánem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Mladá Boleslav, obvodní oddělení Benátky nad Jizerou, pod spisovou značkou KRPS-195576/TČ-2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

2. Obvodní soud pro Prahu 1 za tento zločin obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, přičemž jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 tří let. Obžalovanému dále uložil peněžitý trest v celkové výši 45 000 Kč vyměřený v počtu 90 denních sazeb ve výši 500 Kč, přičemž peněžitý trest má být zaplacen v 9 měsíčních splátkách ve výši 5 000 Kč, splatných vždy do každého 20. dne v měsíci s tím, že první splátka musí být zaplacená do 20. dne v měsíci následujícím po měsíci, v němž rozsudek nabude právní moci, a to pod ztrátou výhody splátek. Poškozená H. V. byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný řádně a včas odvolání, kterým napadl všechny jeho výroky s odůvodněním, že nalézací soud spatřuje trestnost jednání obžalovaného ve skutečnosti, že si založil bankovní účet, avšak v průběhu řízení nebylo prokázáno, že by si účet založil s úmyslem páchat trestnou činnost. Ve skutkovém zhodnocení případu absentuje ztotožnění skutečných pachatelů stíhané trestné činnosti a jejich výsledch. I přes skutečnost, že policejnímu orgánu i nalézacímu soudu bylo známo, že za trestnou činností jsou zcela jiné subjekty než obžalovaný, činily tyto orgány toliko formální kroky ke zjištění těchto osob, kdy tyto kroky z pochopitelných důvodů nevedly ke zjištění osob pachatelů. Rovněž nebyla ze strany policejního orgánu, ani nalézacího soudu věnována pozornost výhružkám, které byly adresovány obžalovanému jako odplata za to, že celé jednání oznámil Policii ČR a plně spolupracoval s OČTŘ při zjištění pachatelů této trestné činnosti. Nalézací soud nesprávně zhodnotil i právní závěry věci, neboť zcela absentuje subjektivní stránka činu na straně obžalovaného. Obžalovanému nebyl prokázán ani úmysl, ani nedbalost ve vztahu ke zneužití jeho osoby a jeho bankovního účtu. Nalézací soud se nijak nevypořádal zejména s tím, že obžalovaný dne 4. 8. 2022 jednal pod vlivem strachu a vydírání ze strany několika osob, které neznal a o kterých si učinil-leč s drobným zpožděním závěr, že se jedná o zločince. Strach obžalovaného a respekt k daným pokynům jsou zcela pochopitelné a je zřejmé, že nejméně po osobním setkání s neznámými osobami, jednal obžalovaný v krajní nouzi tak, jak ji predikuje § 28 trestního zákoníku. Odpovědnost za nevědomost obžalovaného může být dovozena v trestně právní rovině až v okamžiku, kdy je bezpečně prokázáno, že obžalovaný o trestnosti svého jednání vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Kdy v daném případě je zřejmé, že obžalovaný neměl rozumně předpokládanou možnost sezdat protiprávnost svého činu od samého počátku. O tom, že obviněný vynaložil veškeré myslitelné úsilí, aby osobám shora uvedeným unikl a kontaktoval Policii ČR, svědčí ve spise obsažený záznam o telefonátu na tísňovou linku 112, úřední záznam o oznámení věci a v neposlední řadě skutečnost, že při podání vysvětlení s policejním orgánem plně spolupracoval a poskytl veškerou možnou součinnost tak, aby byli zjištěni a zajištěni skuteční pachatelé závažné trestné činnosti. Obžalovaný proto navrhl rozsudek nalézacího soudu zrušit.
4. Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku obvodního soudu z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného rozsudku, a Městský soud v Praze nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu pro zrušení rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

5. Po prostudování spisu odvolací soud konstatuje, že ze spisového materiálu je patrné, že z hlediska § 2 odst. 5 trestního řádu soud prvního stupně provedl všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Okolnosti svědčící proti obžalovanému byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch a při hodnocení shromážděných důkazů soud prvního stupně následně postupoval tak, jak mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech a jejich zhodnocení pak vyústilo správně ve výrok o vině obžalovaného F. výše uvedeným trestným činem. Odvolací soud shledal dokazování úplným a zároveň zjistil, že při analýze důkazního materiálu bylo postupováno podle shora citovaného procesního ustanovení, tedy zcela v souladu se zákonem.
6. Soud prvního stupně se v rámci podrobného a pečlivého odůvodnění svého rozsudku s obsahem provedených důkazů řádně vypořádal, jeho závěry jsou logické a mají oporu v provedeném dokazování. Odvolací soud plně akceptuje, že soud prvního stupně o trestné činnosti obžalovaného žádné pochybnosti nemá, když bezpečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině stran zmíněného jednání získal po racionálním logickém zhodnocení před ním provedených důkazů, zejména vyhodnocením výpisů bankovních informací poškozené i obžalovaného, z internetové komunikace obžalovaného a výpovědi obžalovaného a poškozené, přičemž provedené důkazy tvoří dle odvolacího soudu ucelený řetězec a bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného. Odvolací soud se s logickým odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje a dále k námitkám obžalovaného uvádí.
7. Odvolací soud při respektu k právu obžalovaného hájit se způsobem, který považuje pro sebe za nejvhodnější, se s námitkami vyslovenými v odvolání neztotožnil. V řízení před soudem prvního stupně nebylo sporu o tom, že obžalovanému dne 4. srpna 2022 přišla na bankovní účet částka 299 451 Kč, ze které následně vybral 120 000 Kč a dal je neznámým osobám. Tyto peněžní prostředky se na účet obžalovaného dostali tak, že byly převedeny z účtu poškozené (o tom, že mohlo být manipulováno z účtem poškozené, se vede jiné trestní řízení). Ve vztahu k poškozené tak byly spáchány trestné činy podvodu podle § 209 odst. 1 a 3 trestního zákoníku, neoprávněný přístup k počítačovému systému a neoprávněný zásah do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a) a b) trestního zákoníku a neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku. Na tyto skutečnosti odkazuje i sám obžalovaný v rámci odvolání a i odvolací soud má za to, že byly v řízení před soudem prvního stupně dostatečně prokázány.
8. Ve vztahu k námitce, že (zjednodušeně řečeno) v řízení nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu, tj. že nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl v úmyslu spáchat trestný čin, který je mu kladen za vinu, odvolací soud uvádí následující.
9. Z napadeného rozsudku je zřejmé, že soud prvního stupně si byl vědom důležitosti prokázání úmyslu obžalovaného spáchat předmětný čin a této otázce se věnoval velmi pečlivě. V rámci odůvodnění vyčerpávajícím způsobem hodnotí vzájemné souvislosti a dochází tak k závěru o skutkovém ději, že obžalovaný si musel být vědom, že na jeho účet převedené finanční prostředky pochází z trestné činnosti a jejich odevzdáním neznámým osobám se tak dopouští „praní špinavých

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

peněz“, tj. legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 trestního zákoníku. Mezi nimi považuje odvolací soud za zásadní následující úvahy. Jako krajně nedůvěryhodné je založení zvláštního účtu na odkládání finančních prostředků, ačkoliv do té doby disponoval jiným běžným účtem, který umožňuje i aktivování tzv. spořicího účtu, tedy zcela bezproblémové a snadné odkládání aktuálně nepotřebných finančních prostředků se stanoveným zhodnocením. Z dostupných informací a výpovědi obžalovaného vyplynulo, že neměl žádné vysoké finanční prostředky k dispozici, vypomáhali mu rodiče, měl nízkou mzdu a na účet se až do 4. 8. 2022 nikdy nepřihlašoval či na něj žádné finanční prostředky nevkládal. Tvzení, že si tento další bankovní účet založil za účelem odkládání finančních prostředků je tak nevěrohodné, jak zhodnotil i nalézací soud. Očekávané navýšení mzdy obžalovaného nedosahovalo takové výše, která by takové jednání za účelem odkládání úspor mohla odůvodnit. Jak již shora uvedeno, aktivita obžalovaného stran přihlašování do internetového bankovníctví byla zcela minimální do dne 4.8.2023. Jako zásadní pak odvolací soud vnímá i obsah internetové konverzace s „J.“, kde vůbec neřešil žádnou pomoc uprchlíkům či rozvážku jídla či jakoukoliv jinou pracovní aktivitu, ale jenom transakce a tzv. „xxx“, což je slangový termín pro praní špinavých peněz. Pokud by skutečně měl obžalovaný zájem o brigádu v podobě pomoci krajanům uprchlým před válkou, bezpochyby by takové informace ze zajištěné konverzace vyplynuly. Byl si tak vědom toho, o jaký přívůdek by se mělo jednat. Obžalovaný očividně i následně vytušil, že se děje něco nestandardního, když se při schůzce nechal vyfotit. Historky o kamarádce, která dostala špatný pocit, vyfotila jej, poslala mu fotografii a následně si ho zablokovala, je krajně nedůvěryhodná už jenom proto, že obžalovaný neuvedl totožnost této kamarádky. Předmětné peníze obžalovanému přišly bez podepsání jakékoliv smlouvy, bez konkrétní instrukce, večer, v malých částkách. Pokud by mělo být pravdou tvrzení, že má rozvážet a zajišťovat jídlo pro krajany, není vůbec logicky vysvětlitelné, proč šel vybírat peníze, které mu na účet přišly a to s naprosto cizími osobami. To v něm jakožto ve vzdělaném dospělém člověku muselo vzbudit podezření o nezákonnosti probíhajících aktivit, ale v rámci prvního oznámení na policii obžalovaný nevyčkal na její příjezd a nikdy nevysvětlil proč, a to v situaci, kdy dle své vlastní výpovědi ostatní osoby již utekly.

10. Odvolací soud tak došel k závěru, že soud prvního stupně výše uvedenou úvahou popsal ucelený řetězec událostí, které bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného, respektive jeho úmysl spáchat žalovaný trestný čin, a to ve snaze si přivýdělat. Skutečnost, že byl posléze zřejmě dle jeho úvah okraden, na jeho vině ničeho nemění. Je sice pravdou a lze dát za pravdu obžalovanému, že samotné vytvoření bankovního účtu a jeho následné nevyužívání není bez dalšího trestným činem. Zároveň se ale jedná o nepřímý důkaz, který v kontextu ostatních důkazů dotváří celkový obraz skutkového děje, kdy je zřejmé, že obžalovaný založil tento účet pro účely trestné činnosti.
11. Nalézací soud se dále řádně vypořádal i se skutečností, že ztotožnění pachatelů zdrojového trestného činu není pro posuzovanou věc rozhodující. V posuzované věci je zřejmé, že došlo k jednání spočívajícím v podvodném vylákání přihlašovacích údajů poškozené k jejímu internetovému bankovníctví, do kterého se následně neznámý pachatel naboural, poškozené zablokoval přístup a prostřednictvím internetového bankovníctví bez jejího vědomí požádal o úvěry v celkové výši 682 000 Kč, a po připsání těchto finančních prostředků je odčerpal. Co se týče tvrzené nedostatečné snahy policie ztotožnit osoby, kterým obžalovaný dal hotovost o hodnotě 120 000 Kč, tak odvolací soud zdůrazňuje, že jednání těchto osob není předmětem tohoto řízení a jejich případné ztotožnění by mohlo teoreticky mít jistou podpůrnou hodnotu při zjišťování skutkového děje, avšak za daných

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

okolností rozhodně není nezbytné pro přesvědčivé rozhodnutí ve věci, přičemž v tomto směru je prováděno vyšetřování v souvislosti s jednáním vůči poškozené H. V.

12. Ohledně výhrůžek na adresu obžalovaného pak odvolací soud opět připomíná, že tyto nejsou předmětem trestního řízení a ani není jasné, jakým způsobem by mohly pomoci při zjištění relevantních okolností věci. Předmětem řízení je toliko jednání obžalovaného dne 4. 8. 2022. Odvolací soud dále zcela nad rámec řízení dodává, že z internetové komunikace s „J.“ lze sice seznat jisté výhrůžky na adresu obžalovaného, ovšem mnohem větší množství výhrůžek přichází od obžalovaného na adresu „J.“. Dále i po této výměně výhrůžek spolu „J.“ a obžalovaný nadále normálně a konstruktivně komunikují dál. Je tedy zřejmé, že obžalovaný měl tyto výhrůžky za normální součást konverzace, a nebral je nikterak vážně.
13. Závěrem tak odvolací soud shrnuje, že se soud prvního stupně dostatečně a řádně zabýval otázkou subjektivní stránky trestného činu obžalovaného a v odůvodnění napadeného rozsudku pečlivě a logicky zdůvodnil svůj závěr, že obžalovaný jednal úmyslně, a to minimálně ve formě nepřímého úmyslu. Odvolací soud se s tímto závěrem zcela ztotožňuje.
14. Na základě podaného odvolání byl přezkoumán i výrok o uloženém trestu. Soud prvního stupně uložil obžalovanému po zvážení všech relevantních okolností ve věci trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 let. Dále obžalovanému uložil peněžitý trest ve výši 45 000 Kč splatný v 9 měsíčních splátkách po 5 000 Kč. Soud prvního stupně vzal v potaz polehčující okolnost, kdy je obžalovaný dosud bezúhonný a vyjádřil naději, že tento trest bude pro obžalovaného dostatečným poučením, aby se do budoucna již vyvaroval obstarávání peněžitých prostředků trestnou činností. Odvolací soud se s tímto závěrem beze zbytku ztotožňuje, neboť dosud není nezbytné na obžalovaného působit jiným, přísnějším a naopak se jeví vhodným poskytnout mu ještě šanci vést nadále řádný život. Stejně tak shledal správným i odkázání obžalované na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jí požadovaný nárok je předmětem řízení o zdrojovém trestném činu, kterým byla o finanční prostředky připravena a v rámci tohoto řízení byly také zajištěny zbylé finanční prostředky na účtu obžalovaného.
15. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem bylo odvolání obžalovaného shledáno jako zcela nedůvodné a jako takové bylo zamítnuto.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e n í** stížnost přípustná, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 11. září 2023

JUDr. Petra Benešová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.